

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

יומא-הוציאו לו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(ויקרא טז) ונתן את הקטרת על האש לפני ה' - שלא יתקן מבחוח ויכניס, להוציא מלבן של צדוקין שאומרים יתקן מבחוח ויכניס.	תנו רבנן:											◇
מאי דרוש?												^
(ויקרא טז) כי בענן אראה על הכפרת - מלמד שיתקן מבחוח ויכניס.												◇
והלא כבר נאמר ונתן את הקטרת על האש לפני ה'.	אמרו להם חכמים:											◇
אם כן מה תלמוד לומר כי בענן אראה על הכפרת - מלמד שנתון בה מעלה עשן.												◇
ומניין שנתון בה מעלה עשן, שנאמר (ויקרא טז) וכסה ענן הקטרת את הכפרת. הא לא נתן בה מעלה עשן, או שחיסר אחת מכל סמניה - חייב מיתה.												◇
ותיפוק ליה דקא מעייל ביאה ריקנית												◇
הכא במאי עסקינן - כגון ששנג בביאה, והויד בהקטרה.	רב ששת:											◇
אפילו תימא הויד בוו ובזו, כגון דעייל שתי הקטרות, אחת שלימה ואחת חסירה. אביאה לא מיחייב - דהא עייל ליה שלימה, אהקטרה מיחייב - דקא מקטר קטורת חסירה.	רב אשי											◇
ומניין שנתון בה מעלה עשן - תלמוד לומר וכסה.	אמר ר:											◇
קרא לקרא?												◇
הכי קאמר: אין לי אלא עלה מעלה עשן, עיקר מעלה עשן מניין? תלמוד לומר וכסה.	רב יוסף:											◇
והא איפכא תניא	אמר ליה אבוי:											◇
נתן בה עיקר מעלה עשן, היה מתמר ועולה כמקל עד שמגיע לשמי קורה. כיון שהגיע לשמי קורה - ממשמש ויורד בכותלים עד שנתמלא הבית עשן. שנאמר (ישעיהו ו) והבית ימלא עשן.	דתניא:											◇
הכי קאמר, אין לי אלא עיקר מעלה עשן, עלה מעלה עשן מניין? תלמוד לומר וכסה.	אלא אמר אבוי:											◇
אין לי אלא אהל מועד שבמדבר, שילה ובית עולמים מניין? תלמוד לומר וכסה.	רב ששת:											◇
האי (ויקרא טז) מוכן יעשה לאהל מועד השכן אתם נפקא												◇
אלא, הכי קאמר: אין לי אלא ביום הכפורים, בשאר ימות השנה מניין - תלמוד לומר וכסה.												◇
חד - למצוה, וחד - לעכב	רב אשי:											◇
חד - לעונש, וחד - לאזהרה.	רבא:											◇
ולא ימות - עונש, כי בענן אראה - אזהרה.	תניא, רבי אליעזר:											◇
יכול יהו שניהם אמורין קודם מיתת בני אהרן												◇
תלמוד לומר (ויקרא טז) אחרי מות שני בני אהרן												◇
יכול יהו שניהם אמורים אחר מיתת שני בני אהרן												◇
תלמוד לומר כי בענן אראה על הכפרת.												◇
הא כיצד?												◇
אזהרה קודם מיתה, ועונש אחר מיתה.												◇
מאי תלמודא?												◇
אמר קרא כי בענן אראה - ועדיין לא נראה.	רבא:											◇
ואלא מאי טעמא איענוש?												◇
לא מתו בני אהרן אלא על שהורו הלכה בפני משה רבן.	כדתניא, רבי אליעזר:											◇

מִימְרָא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
יומא-הוציאו לו	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק
מאי דרוש?														גג
(ויקרא א) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח - אף על פי שהאש יורד מן השמים, מצוה להביא מן ההדיוט.														גג
יצא ובא לו דרך כניסתו.														גג
מנא הני מילי?														גג
אמר קרא (דברי הימים ב' א) ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלים, וכי מה ענין גבעון אצל ירושלים? אלא מקיש יציאתו מגבעון לירושלים לביאתו מירושלים לגבעון. מה ביאתו מירושלים לגבעון - פניו כלפי במה כדרך ביאתו. אף יציאתו מגבעון לירושלים - פניו כלפי במה כדרך ביאתו.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:													גג
וכן כהנים בעבודתן, ולוים בדוכנו, וישראל במעמדן, כשהן נפטרין - לא היו מחזירין פניהן והולכין, אלא מצדדין פניהן והולכין, וכן תלמידי הנפטר מרבו לא יחזיר פניו וילך, אלא מצדד פניו והולך.														גג
כי הא דרבי אלעזר, כד הוה מיפטר מיניה דרבי יוחנן, כד הוה בעי רבי יוחנן לסגויי הוה גחין קאי רבי אלעזר אדוכותיה, עד דהוה מיכסי רבי יוחנן מיניה וכד הוה בעי רבי אלעזר לסגויי, הוה קא אזיל לאחוריה עד דמכסי מיניה דרבי יוחנן														גג
רבא כד הוה מיפטר מיניה דרב יוסף הוה אזיל לאחוריה, עד דמגנפן כרעיה ומתווסן אסקופתא דבי רב יוסף דמא.														גג
הכי עביד רבא.	אמרו ליה לרב יוסף:													גג
יהא רעוא דתרום רישך אכולה כרכא	אמר ליה: [רב יוסף]													גג
המתפלל צריך שיפסיע שלש פסיעות לאחוריו, ואחר כך יתן שלום.	רבי אלכסנדר אמר רבי יהושע בן לוי:													גג
כיון שפסע שלש פסיעות לאחוריו - התם איבעיא ליה למיקם, משל לתלמיד הנפטר מרבו, אם חוזר לאלתר - דומה לכלב ששב על קיאו.	אמר ליה רב מרדכי:													גג
המתפלל צריך שיפסיע שלש פסיעות לאחוריו, ואחר כך יתן שלום. ואם לא עשה כן - ראוי לו שלא התפלל.	תניא נמי הכי:													גג
שנותן שלום לימין ואחר כך לשמאל, שנאמר (דברים לג) מימינו אש דת למו ואומר (תהלים צא) יפל מצדך אלף ורבעה מימינך.	משום רב שמעיה אמרו:													גג
מאי ואומר?														גג
וכי תימא: אורחא דמילתא היא למיתב בימין, תא שמע יפל מצדך אלף ורבעה מימינך.														גג
רבא חזייה לאבבי דיהבי שלמא לימינא ברישא.														גג
מי סברת לימין דידך? לשמאל דידך קא אמינא. דהוי ימינו של הקדוש ברוך הוא.	אמר ליה: [רבא]													גג
חזינא להו לאבבי ורבא דפסעי להו שלש פסיעות בכרעיה אחת.	רב חייא בריה דרב הונא:													גג
ומתפלל תפלה קצרה בבית החיצון.														גג
מאי מצלי?														גג
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתהא שנה זו גשומה ושחונה.	רבא בר רב אדא ורבין בר רב אדא, תרוייהו משמיה													גג
שחונה מעליותא היא?														גג
אלא אימא: אם שחונה - תהא גשומה.														גג
לא יעדי עביד שולטן מדבית יהודה, ולא יהיו עמך ישראל צריכין לפרנס זה מזה, ולא תכנס לפניך תפלת עובדי דרכיכם.	רב אחא בריה דרבא מסיים בה משמיה דרב													גג
רבי חנינא בן דוסא הוה קא אזיל באורחא, שדא מטרא עליה, אמר: רבונו של עולם, כל העולם כולו בנחת וחנינא בצער? פסק מיטרא. כי אתא לביתיה אמר: רבונו של עולם, כל העולם כולו בצער וחנינא בנחת. אתא מיטרא.	[רבי חנינא בן דוסא]													גג
מאי אהניא ליה צלותיה דכהן גדול לגבי רבי חנינא בן דוסא.	רבי יוסף:													גג
מעשה ככהן גדול אחד שהאריך בתפלתו, ונמנו אחיו הכהנים ליכנס אחריו. התחילו הם נכנסין והוא יוצא. אמרו לו: מפני מה הארכת בתפלתך? אמר להם: קשה בעיניכם שהתפללתי עליכם, ועל בית המקדש שלא יחרב. - אמרו לו: אל תהי רגיל לעשות כן, שהרי שנינו: לא היה מאריך בתפלתו, כדי שלא להבעית את ישראל.	תנו רבנן:													גג
משניטיל ארון, אבן היתה שם מימות נביאים ראשונים ושתיה היתה נקראת, גבוה מן הארץ שלש אצבעות, ועליה היה נותן.														גג

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
יומא-הוציא או לו	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
מימרא	מאי דאמר													
נטל את הדם ממי שהיה ממרס בו, נכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד, והזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה, ולא היה מתכוון להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף. וכך היה מונה: אחת, אחת ואחת, אחת ושתים, אחת ושלוש, אחת וארבע, אחת וחמש, אחת ושש, אחת ושבע.														
יצא והניחו על כן הזהב שבהיכל. הביאו לו את השעיר, שחטו, וקבל במזרק את דמו, נכנס למקום שנכנס, ועמד במקום שעמד, והזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה. וכך היה מונה: אחת, אחת ואחת, אחת ושתים, וכו'.														
יצא והניחו על כן הזהב השני שבהיכל.	[ת"ק]													
לא היה שם אלא כן אחד בלבד.	רבי יהודה:													
נטל דם הפר והניח דם השעיר, והזה ממנו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ, אחת למעלה ושבע למטה, ולא היה מתכוון וכו', וכך היה מונה וכו'.														
נטל דם השעיר והניח דם הפר, והזה ממנו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ, אחת למעלה ושבע למטה וכו'.														
עירה דם הפר לתוך דם השעיר, ונתן את המלא בריקן.														
משנגנו לא קתני, אלא משניטל.														
תנו כמאן דאמר ארון גלה לבבל.	[תנן]													
ארון גלה לבבל, שנאמר (דברי הימים ב' לו) ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו בבלה עם כלי חמדת בית ה'.	דתניא, רבי אליעזר:													
ארון גלה לבבל, שנאמר (ישעיהו לו) לא יותר דבר אמר ה' - אלו עשרת הדברות שבו.	רבי שמעון בן יוחאי:													
ארון במקומו נגנו, שנאמר (מלכים א' ח) ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה.	רבי יהודה:													
ופליגא דעולא														
וכי מאחר שרבי אליעזר מלמדנו פעם ראשונה ושניה ארון גלה לבבל, ראשונה - הא דאמרן (דברי הימים ב' לו) ויבאהו בבלה עם כלי חמדת בית ה', שניה מאי היא? דכתיב - (איכה א) ויצא מבת ציון כל הדרה. מאי כל הדרה - חדרה. אתה מאי אתה אומר?	דאמר עולא: שאל רבי מתאי בן הרש את רבי שמעון בן יוחאי ברומי:													